

روزگار

دانشگاه

دوشنبه ۱۹ شهریور ۱۴۰۳

شماره ۴۲۲۴

FARHIKHTEGANDAILY.COM

FARHIKHTEGANONLINE

طاهره حسنیلو
خبرنگار

«اجازه نده کسی به تو بگوید چه کسی هستی، تو به آنها بگو چه کسی هستی.»
این جمله‌ای است که کامالا هریس در نخستین صفحات کتاب خودنوشت خود؛ «حقایقی که باید گفت» به نقل از مادرش شایامالا گوبالان آورده است. این جمله را می‌توان چکیده تمام تلاش‌های او برای ساختن تصویر سیاستمداری مستقل که در طول زندگی سعی داشته تا با موانع ناشی از شرایط زیستی متفاوتش بکنجد، دانست. هریس در سال ۲۰۱۹ در دومین تجربه نویسندگی، کتابی نوشت که موضوع آن شرح‌حال این شخصیت از تولد تا حال حاضر است. می‌توان گفت او در نیمی از کتاب به تجربیات کودکی‌اش به‌عنوان دختری که از حدود ۷ سالگی توسط والدی تنها و سیاه‌پوست پرورش یافته پرداخته است و نیم دیگری از کتاب به زمانی اختصاص دارد که هریس به‌طور رسمی وارد نظام قضایی آمریکا شده و پله‌های ترقی را طی می‌کند. هریس در مقدمه کتاب تأکید کرده: «این کتاب قرار نیست یک سکوی سیاسی یا حتی یک برنامه بلندمدت برای من باشد» اما با توجه به همزمانی نگارش کتاب با شروع فعالیت کارزار انتخاباتی او برای نمایندگی حزب دموکرات در انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۰ آمریکا و اختصاص دادن بخش قابل‌توجهی از «حقایقی که باید گفت» به شرح عملکرد خود در پست‌های سیاسی و قضایی، نقد سیاست‌های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی آمریکا و ارائه ایده‌های جایگزین، می‌توان این کتاب را بخشی از پروژه تصویرسازی سیاسی این شخصیت دانست.

هریس در جای‌جای کتاب به نقش بی‌بدیل مادرش در نقاط مثبت تربیت خود اشاره می‌کند و گرچه در ابتدای روایت خود سخت‌کوشی و تلاش پدرش برای رسیدن به جایگاه تدریس در دانشگاه استنفورد به‌عنوان یک مهاجر جامائیکایی را ستایش می‌کند اما مشخصاً توصیفات عمیق و گسترده‌ای که در طول کتاب از مادرش وجود دارد نشان دهنده نقش موثر او در سرنوشت کاری هریس است. شایامالا، مادر هریس با تباری هندی در ۱۹سالگی توانسته بود پس از فارغ‌التحصیلی از دانشگاه دهلی در دانشگاه برکلی کالیفرنیا پذیرش بگیرد و به آن سرزمین مهاجرت کند. هریس این مهاجرت را اقدامی شجاعانه و الهام‌بخش هم توسط مادر خود و هم توسط پدرش و مادرزیرگش می‌داند.

البته مادر هریس از ابتدا در خانواده‌ای سیاسی بزرگ شده بود و پدرش از فعالان جنبش استقلال هند به‌شمار می‌رفت. گوبالان در ادامه با تلاش‌هایش به یکی از دانشمندان حوزه سرطان سینه تبدیل شد، گرچه همواره هویت سیاسی خود را با فعالیت‌های داوطلبانه مانند شرکت در تظاهرات حفظ می‌کرد. «مادرم شجاعت و استقامت را از مادر بزرگم

وقتی سیاست‌های تبلیغاتی نامزدهای ریاست‌جمهوری آمریکا از کتاب‌های خودنوشت‌شان اقتباس می‌شود

دختر شایامالا، پسر فرد

به ارث برده بود.» تلاش هریس در کتاب برای پرزنگ جلوه‌دادن نقش مادربزرگش که طبق توصیفات صرفاً یک میانجی‌گر محلی بوده و اختصاص‌دادن صفحاتی از کتاب به پیوند ناگسستنی او، مادر، خواهران و دوستان مادرش با یکدیگر نشان می‌دهد کامالای کوچک، مسیر زندگی‌اش را بیشتر تحت‌تأثیر تجربیات زنان زندگی‌اش ساخته یا حداقل مایل است تا چنین تصویری از خود ارائه دهد. او روایت زندگی سخت یک سیاه‌پوست در جامعه آمریکا که معتقد است تبعیض نژادی در آن نهادینه شده را نیز با سختی‌های مادرش در بزرگ کردن دو دختر سیاه‌پوست به یاد می‌آورد. در بخش‌های مختلف کتاب با ارائه آمارهایی مبنی بر ظلم‌های سازمان‌یافته علیه سیاه‌پوستان سعی بر این دارد تا نشان دهد برای طی‌کردن مسیری که در زندگی داشته چندین برابر سفیدپوستان سختی کشیده است. تأکیدی که امروزه در کمپین‌های انتخاباتی‌اش هرچه از سمت هواداران و رسانه‌های حامی او تکرار می‌شود کمتر توسط خود هریس مطرح شده است. گرچه در صورت پیروزی، هریس نخستین رئیس‌جمهور زن سیاه‌پوست آمریکا خواهد بود که اصالت آسیایی جنوبی دارد، اما به دلیل سعی بر راضی نگه‌داشتن تمام طرفداران دموکرات خود بر این موضوع پافشاری زیادی نکرده است.

هریس در سخنرانی انتخاباتی خود در کنوانسیون دموکراتیک در شیکاگو روایت داستان زندگی‌اش را کاملاًمنطبق با کتابش پیش برد؛ «مادرم یک زن درخشان باقد ۵ فوت و پوست قهوه‌ای بود که لهجه داشت و من که بزرگ‌ترین فرزندش بوم، دیدم که جهان گاهی با او چگون‌ه رفتار می‌کند.» او درباره تبعیض نژادی برخلاف کتاب خودنوشت و سخنرانی‌های پرشور سابقش بیش از این صحبت نکرد. در جریان همین سخنرانی هریس از حق اسرائیل برای دفاع از خود نیز حمایت کرد؛ «مردم اسرائیل هرگز نباید با وحشتی که حماس در هفت اکتبر ایجاد کرد، مواجه شوند.» اظهارنظر قاطعانه‌ای که منجر شد در سخنرانی دیگر این نامزد انتخاباتی در ایالت جورجیا، حامیان فلسطین سخنرانی‌اش را مخیلت کنند تا او وادار شود بگوید روی آتش‌بس غزه کار می‌کند. موضع قاطعانه‌ای که تمام ادعاهای این زن رنگین‌پوست را برای مبارزه با بی‌عدالتی و تبعیض نژادی، مبارزه با ظلم‌های سیستماتیک نظام آمریکا، تلاش برای برپایی عدالت میان تمام مردم و درک دغدغه‌های زنان و مادران که در طول کتاب بارهاوبارها بر آن تأکید می‌کنند، زیر سؤال می‌برد. واقعیتی که نشان می‌دهد خطوط نوشته شده در کتاب توسط هریس چیزی جز تصویرسازی مثبت یک مهره کلاسیک در نظام آمریکا نیست. مهره‌ای که با وجود تحمل ناعادلانه این سیاست‌های شکست خورده، بقای زندگی سیاسی خود را در سکوت و همراهی با آنان می‌بیند. درحالی‌که هنوز تبعیض علیه سیاه‌پوستان در جامعه آمریکایی با شدت ادامه دارد.

دونالد جی. ترامپ

فرستاده سفیر ایستادن، حضور روزی، ظهور ملی و ظهور شداری

این‌که نشد تئاترا

سیدمحمد طباطبائی
روزنامه‌نگار و نمایشنامه‌نویس

هفته گذشته در فضای مجازی تصویری از یک تئاتر دست‌به‌دست شد. تصویر درواقع چیز خاصی نیست؛ یک خواننده شناخته‌شده که روی صحنه تئاتر رفته و نقشی را بر عهده گرفته، از عهده اجرای نقش روزنامه‌ده و بسیار ضعیف آن را بازی می‌کند. این به خودی خود اصلاً چیز عجیب‌وغریبی نیست، در تئاتر بسیار اتفاق افتاده و می‌افتد که بازیگرانی نقشی را بسیار ضعیف و حتی بد اجرا کنند. اما چه می‌شود که بازی ضعیف این خواننده این اندازه به چشم می‌آید و واکنش به آن این اندازه زیاد می‌شود؟ موضوع را باید طور دیگری نگاه کرد؛ چرا یک خواننده روی صحنه تئاتر می‌آید؟ درواقع چرا یک کارگردان از یک خواننده پاپ برای اجرای نقشی دعوت می‌کند؟ پیش از پاسخ به این سوال باید گفت دعوت از یک خواننده یا سلبریتی برای اجرای یک نقش در تئاتر به خودی خود اصلاً ایپرادی ندارد، اشکال در چرایی دعوت است. برویم به حدود یک دهه قبل، زمانی که اکبر زنجباپور با نگرانی می‌گفت: «سوه برداشت از مفهوم «خصوصی‌سازی»، تئاتر را اکنون تھی از معنای حقیقی آن کرده است.» و تأکید می‌کرد: «وقتی امروز تالارهای اسم‌ورسم دار ششی چند میلیون اجاره می‌گیرند (دقت کنید آن موقع می‌گفته ششی چند میلیون) هنرمند باید همه‌کار کند تا بابت نمایشی که روی صحنه می‌برد متضرر نشود و چک‌هایش برگشت نخورند.» و بعد می‌گفت «اینکه تئاتر نشد!» برگردیم به حالا

و وضعیت حالا را با حرفی که ۸ سال قبل گفته شده تطبیق دهیم. بیایید از یک سوال شروع کنیم؛ وقتی از ابتدال در تئاتر حرف می‌زنیم از چه چیزی حرف می‌زنیم؟ به چه چیزی می‌توانیم عنوان ابتدال بدهیم؟ پاسخش در همان نکته‌ای است که اکبر زنجابپور گفته است؛ تھی شدن از معنای حقیقی تئاتر. اینکه یک نمایشی ضعیف اجرا شود یا اینکه یک بازیگر ضعیف بازی کند به خودی خود قابل درک است اما اینکه از معنا تھی باشد نه قابل درک است نه قابل پذیرش. حالا می‌توان به سوال چرایی حضور یک خواننده مشهور پاپ یا رپ روی صحنه تئاتر توجه کرد و برای پاسخ آن بررسی دقیق تر داشت. اینکه خواننده شناخته‌شده‌ای را روی صحنه تئاتر بیاوریم تا فقط بتوانند گیشه ما را تامین و تضمین کند همان تھی شدن تئاتر از معنای حقیقی آن است و اینجاست که می‌توان گفت «این‌که نشد تئاتر.» این قاعده برای حضور همه سلبریتی‌ها روی صحنه تئاتر قابل تعمیم است. به عبارتی اگر حضور یک سلبریتی روی صحنه تئاتر به اجرای بهتر آن تئاتر کمک کند و به گیشه تئاتر هم کمک کند طبیعتاً باید از این حضور استقبال کرد اما اگر حضور او فقط (این کلمه «فقط» مهم است) برای فروش بیشتر باشد ماجرا دیگر ربطی به تئاتر ندارد. موضوع ابتدال (به معنای تھی شدن) اما به همین جا ختم نمی‌شود. تماشاگرانی که فقط به دلیل حضور یک سلبریتی به تماشا‌ش‌ی یک تئاتر رفته‌اند، شناخت و تصویر دریافتی‌شان از تئاتر فقط همان حضور است و این شناخت خیلی از حقیقت می‌تواند بعد از این در جامعه از

آمارهای جدید سایت تحقیقاتی pew در سال ۲۰۲۳ نشان می‌دهند تبعیض نژادی علیه سیاه‌پوستان در آمریکا همچنان یک مشکل جدی است. طبق نظرسنجی‌های اخیر، حدود ۷۹ درصد از سیاه‌پوستان آمریکا تجربه رفتار ناعادلانه به دلیل نژاد خود را گزارش داده‌اند. همچنین ۶۸ درصد از سیاه‌پوستان معتقدند تبعیض نژادی یکی از دلایل اصلی عدم پیشرفت بسیاری از افراد سیاه‌پوست است. این آمار نشان می‌دهد بسیاری از افراد بر این باورند که تغییرات اساسی در سیستم‌های موجود ضروری است. کامالا اما ترجیح می‌دهد برخلاف ادعاهای پیشینش حقوق ساکنان شهرک‌های صهیونیستی را در اولویت تبلیغات انتخاباتی خود قرار دهد.

پولدار، زن خوب، ناچی آمریکا!

دونالد جان ترامپ برخلاف رقیب سیاسی‌اش سابقه مفصلی در نگارش کتاب دارد. بیش از ۳۰ عنوان که بخشی‌شان در حوزه تجارت و بخش دیگرشان در حال‌وهوای کتاب‌های روانشناسی زرد است. کتاب «آمریکای زمین‌گیر» از لحاظ موقعیت و محتوا نزدیک‌ترین کتاب به نمونه مشابه رقیب ترامپ است. البته او در سال ۲۰۲۴ نیز کتابی با عنوان «نجات آمریکا» منتشر کرده که در آن نگاهی به چهار سال حضور خود در مقام رئیس‌جمهور آمریکا دارد و برنامه‌های آینده‌اش برای دوره بعدی را ارائه می‌دهد. نسخه انگلیسی این کتاب تنها در سایت‌های فروش خارجی موجود است. به همین دلیل به بررسی کتابی که در سال ۲۰۱۵ با نام آمریکای زمین‌گیر منتشر کرده است، می‌پردازیم. در این کتاب ترامپ همان ترامپ کلاسیک است، او در مقدمه همان‌طور که از نام کتاب پیداست با اشاره به وضعیت نامطلوب آمریکا در حوزه‌های گوناگون و با اعلام ناراضیانی از توافق هسته‌ای با ایران، آمریکا را در شرایطی می‌بیند که نیاز به یک قهرمان برای نجات دارد و این قهرمان کسی نیست جز خودش. «من مرد شایسته‌ای هستم. واقعا هستم. اما عادت ناخوشایندی دارم که اغلب سیاستمداران ندارند؛ من حقیقت را می‌گویم.» از گفتن آنچه بدان اعتقاد دارم نمی‌ترسم… گاهی مردم پاسخ‌هایی را دوست ندارند. به همین دلیل به من حمله می‌کنند. وقتی کسی به من حمله کند من مقابلاب مبارزه می‌کنم. سخت و مصمم. فلسفه من همیشه این بوده؛ اگر منتقدانم به من حمله کنند، من هم در مقابل با آنان مبارزه می‌کنم.» کتاب ترامپ در همین سخنرانی‌های اخیرش در جریان رقابت‌های انتخاباتی به رقیبانش حمله می‌کند و سیاست‌های آنان را به باد انتقاد می‌گیرد. در کتاب «اوباما» دشمن اصلی است و این نقش در سخنرانی‌ها به بایدن و هریس تغییر پیدا کرده است. «عظمت را دوباره به آمریکا بازگردانیم» به‌عنوان شعار انتخاباتی او، دقیقاً همان خطلی است که در کتاب دنبال می‌کند. آمریکایی که

دونالد جی. ترامپ

فرستاده سفیر ایستادن، حضور روزی، ظهور ملی و ظهور شداری

دونالد جی. ترامپ

فرستاده سفیر ایستادن، حضور روزی، ظهور ملی و ظهور شداری

فرستاده سفیر ایستادن، حضور روزی، ظهور ملی و ظهور شداری

فرستاده سفیر ایستادن، حضور روزی، ظهور ملی و ظهور شداری

فرستاده سفیر ایستادن، حضور روزی، ظهور ملی و ظهور شداری

فرستاده سفیر ایستادن، حضور روزی، ظهور ملی و ظهور شداری

فرستاده سفیر ایستادن، حضور روزی، ظهور ملی و ظهور شداری

فرستاده سفیر ایستادن، حضور روزی، ظهور ملی و ظهور شداری

فرستاده سفیر ایستادن، حضور روزی، ظهور ملی و ظهور شداری

فرستاده سفیر ایستادن، حضور روزی، ظهور ملی و ظهور شداری

فرستاده سفیر ایستادن، حضور روزی، ظهور ملی و ظهور شداری

فرستاده سفیر ایستادن، حضور روزی، ظهور ملی و ظهور شداری

فرستاده سفیر ایستادن، حضور روزی، ظهور ملی و ظهور شداری

فرستاده سفیر ایستادن، حضور روزی، ظهور ملی و ظهور شداری

فرستاده سفیر ایستادن، حضور روزی، ظهور ملی و ظهور شداری

فرستاده سفیر ایستادن، حضور روزی، ظهور ملی و ظهور شداری

فرستاده سفیر ایستادن، حضور روزی، ظهور ملی و ظهور شداری

فرستاده سفیر ایستادن، حضور روزی، ظهور ملی و ظهور شداری

فرستاده سفیر ایستادن، حضور روزی، ظهور ملی و ظهور شداری

فرستاده سفیر ایستادن، حضور روزی، ظهور ملی و ظهور شداری

ساختار خلاقانه، مخاطب‌پسند در چهارچوب ارزش‌ها و از نظر تجاری موفق، تولید کند؛ اما بدیهی است لزوماً تمامی گفتار و رفتار مهمانان برنامه‌ها، مورد تأیید و بیستامدیا نیست. به‌طور کلی قضاوت درخصوص رفتار مهمانان (زبانیتی‌شو)، توسط مخاطبان فمیم این برنامه‌ها انجام می‌شود و برنامه‌ساز، در عین دقت نسبت به رعایت موازین، تلاش دارد تا اتفاقات برنامه را به‌طور دقیق در معرض قضاوت بینندگان قرار دهد. امید است تمامی صاحب‌نظران، اصحاب رسانه و متخصصان حوزه تولید با احترام به سلیقه مخاطبان و در نظر گرفتن اقتضانات هر رسانه، نقدی سازنده، مطابق با شرایط روز و جامع‌نگر درخصوص تولیدات شبکه نمایش خانگی ارائه کنند.

با تجدید احترام
زینب صفایی‌فرد

مدیر ارتباطات بازاریابی ویستامدیا

۱۲